

առանձին բազմաթիւ գրեանս շնորհաւորութեան, եւ առաքեցին 'ի ձեռն Յովհաննէս եպիսկոպոսի եւ Աստուածատուր վարդապետի՝ յԵջմիածին, զի բարձցի տարածայնութիւնն 'ի միջոյ ազգին եւ հաստատեսցի խաղաղութիւնն: Իսկ Գանիէլ Կաթուղիկոս ըստ խնդրոյ իշխանացն Հայոց ձեռնադրեաց զԱստուածատուր վարդապետ յաստիճան եպիսկոպոսութեան, եւ դարձոյց զնոսա ուրախութեամբ 'ի Կոստանդինուպոլիս, որպէս յայտ առնէ զայս կոնդակ նորին զոր գրեաց առ Յակոբ եպիսկոպոս փոխանորդն Երուսաղէմի (1807. Սեպտեմբեր 14):

Յամի Տեառն 1808 յ30 Սեպտեմբեր ամսոյ, եւ 'ի թուին Հիճրէթի 1227 'ի 28 Շապան ամսոյ, 'ի գիշերի չորեքշաբթու՝ ժամ 9, յետ կատարելոյ միաբանաց երկց ազգաց զգիշերային հոգեւոր պաշտօնս իւրեանց՝ մինչդեռ էին 'ի քուն ամենեքեան, յանկարծ ել հուր եւ բորբոքեցաւ Վերնատունն Հայոց 'ի տաճարին Ս. Յարութեան, եւ ճարակեցաւ բոցն 'ի փայտակերտ շինուածս սենեկաց եւ այլոց իրաց, եւ յաճիւն դատեաց զամենայն ինչ զոր միանդամ եղիտ 'ի Վերնատան անդ. անտի ձգեցաւ բոցն 'ի Գողգոթայ եւ 'ի տաճարն Յունաց, եւ ապա 'ի շրջապատ հրապարակս Գերեզմանին Քրիստոսի. դղրդեցաւ քաղաքն ողջոյն եւ ժողովեցաւ բազմութիւն մեծ յամենայն ազգաց. այլ չէր հնար մերձենալ ումեք 'ի կատաղի բոց հրդեհին. մաշեցան 'ի հուր ամենայն ծանրադին սպասք եկեղեցոյն, հալեցան անօթք սկեղէնք եւ արծաթեղէնք. շրջապատեալ հրոյն զըովանդակ տաճարն ելանէր ծուխն իբրեւ զհնոցի. յաղթ սիւնք մարմարեայք իբրեւ զմով հալեալ փշրեցան, եւ կապարապատ զմբեթն մեծ, որ 'ի վերայ նոցա, անկաւ ահագին շտաշմամբ. կործանեցան եւ այլ կամարք եւ շինուածք, եւ եղև սուգ մեծ քրիստոնէից: Զի թէպէտ ոմանք 'ի ժողովրդոցն Յունաց՝ կամէին ելանել 'ի Վերնատունն Հայոց պատրուակաւ շիջուցանելոյ զհուրն, այլ այլազգիք արգելին զնոսա, զի մի դաւ ինչ գործեսցեն ընդդէմ Հայոց եւ կամ աւարեսցեն: Իսկ միաբանք որք էին 'ի տաճարին՝ ոմանք զերծան 'ի կողմն Լատինաց, ոմանք 'ի Գիւտ Սաչ եւ 'ի Լուսաւորիչ եկեղեցին, եւ ոմանք խորտակեցին 'ի վերուստ զվանդակս պատուհա-